

erede Finansminister, om disse 175 Millioner indenlandst Gæld er Penge, der findes her i Landet, med andre Ord eje vi danffe selv vore kongelige Obligationer? Jeg ønskede gerne, om Finansministeren vilde sige os, om han ikke ved, hvorledes det hænger sammen. Jeg har en svag Anelse om, at næsten Størsteparten af vore kongelige Obligationer ere gaaede til Udlandet, og jeg har en Anelse om, at en hel Mængde andre af vore Værdipapirer fra Danmark gaa til Udlandet, private Papirer og Kreditforeningsobligationer o. s. v. Det er næsten ikke muligt for en enkelt Mand at have nogen Oversigt derover; men er der nogen, der kan have det, saa maa det være den erede Finansminister, og det var rart, om han vilde oplyse os om, hvorledes han anser Status i saa Henseende for at være. Det er ikke nok at opgøre vor Status med Hensyn til Kassebeholdningen, det er lige saa meget om at gøre, om vi kunne gøre det ved at se ud over hele Landet. Det er ikke nok, at en Forenings Kasse er rig, naar hvert enkelt Medlem af Foreningen er fattigt; og jeg tror, at vi nærme os henimod det, at Danmark bliver fattigere og fattigere Aar for Aar. Er det virkelig saa, som det er sagt fra anden Side, at vore kongelige Obligationer og Kreditforeningsobligationer og største Parten af vore Værdipapirer ere i Udlandet, saa at Landet maa svare 30—40 Millioner Rente om Aaret til udenlandste Kapitalister, saa er der ført en uforbærlig Husholdning i Danmark i mange Aar. Den erede Finansminister kunde sige: jeg bærer ikke ene Skylden, Folk maa selv ordne deres Ting, og Rigsdagen maa ogsaa have Indflydelse. Ja, det kunde han sige, hvis han var en konstitutionel Minister, der tog Hensyn til Rigsdagens Bevillinger og Ikke-Bevillinger, men naar et Ministerium regerer paa egen Haand, maa det sandelig ogsaa foruden at bære Konsekvenserne af, hvorledes selve Kassebeholdning og hele Regnskabet staar, bære nogle Konsekvenser i Henseende til, hvorledes Landet udvikler sig i økonomisk Henseende i det hele taget, og jeg vil derfor gerne vide den erede Finansministers Mening derom. Jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede Finansminister kan være, om jeg saa maa sige, letvindig nok til at sige: det kommer ikke mig ved, hvorledes Danmarks økonomiske Omstændigheder stille sig. Han maa have Interesse af Landet og af at tænke det bedste for sit Fædreland og af at det Folk, han saa at sige regerer egenmægtig, ogsaa trives i økonomisk Henseende. Hvis jeg kunde saa noget at vide derom og blive beroliget ved, at vi selv have vore kongelige Obligationer og største Parten af vore Kre-

ditforeningsobligationer og andre Værdipapirer, saa vilde jeg være mere rolig. Jeg vilde ønske, at jeg kunde høre noget saadant fra den erede Minister, men jeg er bange for, at hvis jeg i det hele faar noget at høre, saa bliver det til den anden Side; saa han bliver nødt til at bekræfte, at Danmark er et fattigt Land og bliver fattigere Aar for Aar baade ved den ødsle Husholdning, som Statskassen har ført, og ved i det hele, at der lovgives i den irrigtige Retning ved Beskæftigelsesystemet og uproduktive Arbejder, saa at Landet maa blive fattigere og fattigere, hvis der ikke bliver lagt om paa en anden Bø.

Ordføreren: Det er en lille lokal Bemærkning, jeg skal tillade mig at fremdrage. Det er overfor den Statsdomæne, som ligger i Ringkøbing Fjord, Tibberne, at jeg mener, der begaas nogle smaa Fejl. Som bekendt har Statskassen en aarlig Indtægt af denne Domæne paa c. 20,000 Kr. Det er Afgrøden af de Enge, som der ligger, hvorved denne Indtægt fremkommer. Afgrøden bortlejes ved en aarlig Auktion, men det er ikke hele Afgrøden, som bliver bortlejet, der er Dele, som ikke bortlejes eller udbydes til offentlig Auktion, men som bortlejes underhaanden. Det gælder særlig Eftergræsningen, hvortil kommer tillige en ikke ringe Del Tæfferør og Flæger, som gro omkring i Engene foruden en Del mere Græsning, paa Dæmninger o. s. v. Lige overfor dette Forhold er der blevet en ikke saa lille Misforholdelse blandt Egnens Landmænd, og det fuldt be rettiget, thi det er et stort Gode at have denne Eftergræsning. Som bekendt sker det ofte, at Græsningen bliver meget knap paa Efterommeren, og Landmændene derovre kunne have en ikke saa ringe Fordel, naar de kunne saa Kreaturerne satte ud paa disse Græsgange og saa dem græssede som Regel for en meget lille Pris. Sædvanlig trives de meget godt der, da det er meget kraftigt Græs, som grov der. Dette Gode kommer imidlertid kun een Mand til Gode, medens der kan græsse ikke saa mange Kreaturer paa den store Engslade. Det kan ganske vist siges, at der kan græsses lige mange, enten Lejemaalet er i Enkeltmands Haand eller flere have det, men det er dog ulige fordelagtigere for Egnen i sin Helhed, naar det ikke er paa Enkeltmands Haand, men paa fleres, saaledes, at samtlige Landmænd have lige Udgang til at benytte det. Jeg veed ikke, hvorvidt den højtærede Indenrigsminister kender disse Forhold, men det er min Afg her ved disse Ord at henlede Ministerens og det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed der-